WEEKBLAD
BELGIE: 5 FR.
NEDERLAND: 35 cts

16 DECEMBER 1950 — Nr 10
1ste JAAR — 20 BLZ.
**

Mickey magazine

Assepoester

Een nieuw meesterwerk
van WALT DISNEY

Het blad voor kleine en grote kinderen

ANTWOORD OP JE BRIEF

Van de Mickey-vrienden André VAN BAELEN (Buggenhout) en Willy VERGAUWEN (Antwerpen) ontving ik een fraai briefje. Dank en groetjes terug, hoor ! — Aan Louis VERHELLE (Brugge) moet ik zeggen dat wij alle suggesties van de Mickey-vrienden instuderen. — Nu kreeg ik daar dit heerlijk briefje aan « Beste Mijnheer Mickey » van Yvette DE VOOGHT (Knokke-Zoute). Zeer gevleid hoor, Yvette, met die ere-titel ! Taai ! — Het briefje van Gilbert CEULEMANS (Woluwe) was voor mij als een zonnestraaltje : zéér lief ! Groetjes terug !... — Aan Daniëlle ABELOOS (Erps-Kwerps) moet ik nu toch een heel speciaal dankwoordje sturen. Daniëlle, dat je niets meer verlangt dan hetgeen het bladje bevat, vind ik reuze ! Taai, vriendinnetje! — D. KNECHT (Antwerpen) schreef me een kaartje met de vraag : « Wie, was de eerste professor ? » Wel, we zullen maar aannemen, dat het stamvader Adam geweest is. — Van Jaak DE GROOT (Bergen op Zoom) ontving ik een heel interessante brief, zeer netjes verzorgd. Voor wat je voorstel betreft, Jaak, doe maar, ik zal zien. — Nu heb ik nog een antwoordje voor André BUSCHOP (Hoboken). Bij gelegenheid, beantwoord ik je vraagjes in een oproepje. Dank ! — Het laatste antwoordje dan — ten minste voor deze week — aan Maurice VAN LOOY (Borgerhout). Ik zal ook in een van mijn oproepjes je suggestie bespreken, Maurice. Taai, hoor ! — Tot volgende week, maats !

MICKEY.

DE VROLIJKE DIERGAARDE

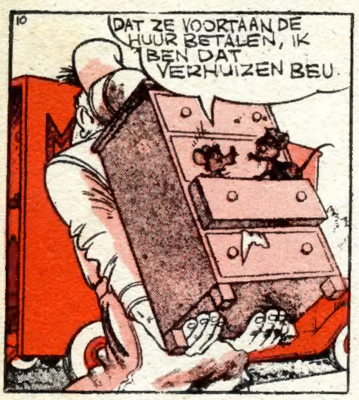

Mickey roept op...

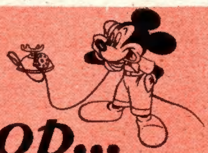

Hallo ! Hallo ! Beste maats, hier sta ik dan weer met de « spreekbuis » in de hand. Ik hunker werkelijk naar dat wekelijkse praatje !... Heus hoor ! En jullie ?...

Vandaag vertel ik jullie over... nu, ja, over onze goede vriend Geelbek, de scheepskapitein van de « Kaperdek ». Onze Geelbek, dat weten jullie misschien al, staat in de hogere kringen van alle wereldsteden bekend als Senor Jo Carioca, de Zuid-Amerikaanse vrijheidsheld !

Ik denk wel dat jullie voor die stoutmoedige kaketoe ook iets voelen, want ikzelf vind hem een zeer sympathieke figuur. Dat hij bij de schepping begiftigd werd met een vederpracht van geel en groen, schijnt geen enkel dier tot jaloezie gestemd te hebben. Geen enkel... behalve dan misschien de kat ! Tussen haakjes : ik mag de kat ook niet, hoor ! Het is misschien niet erg lief van mij, want zij... O, zij « mag » mij wel !

Nu heb ik Geelbek van morgen aangetroffen met een gesloten luik (lees : blauw oog) en een arm die hij in een doek draagt. Voorschrift van de Prof. : om de twee uren masseren met een speciale zalf. Geelbek zoekt natuurlijk zijn tegenspoed te verbergen, maar ik ben er achter gekomen waar hij dat « luik » en die « pijnlijke arm » vandaan heeft !... Ik vertel het jullie in twee woorden en een paar zinnen :

Geelbek was uit wandelen gegaan, bij valavond, eerst neuriënd, later zingend. Alweer tussen haakjes : zijn orgelpijp klinkt nu bepaald niet als de viool van de nachtegaal. De katten beweren dat zijn gezang gelijkstaat met muziek van een moker op een aanbeeld !... Geelbek kreeg het dus aan de klauw met... een grote, tijgerachtige kat ! Brrr !...

— Ik heb nooit erg veel van kwade katten gehouden, biechtte Geelbek op, maar die van gisteren kon bepaald niet lijden dat ik « Klokke Roeland » zong !... En dat is nochtans een schoon lied !

Arme Jo Carioca ! Vijf volle avonden het bronzen lied leren, en dan ervaren dat de katten het beter met serenaden stellen! Om te wanhopen !

Wat denken jullie ervan ? Taai, hoor !

Mickey

MICKEY MAGAZINE Het jeugdblad voor jongens en meisjes.

Uitgaven Pont-Levis — Verantw. uitgever : Frans PRETE, 47, Hopstraat, Brussel.

Abonnement voor Nederland

Storting op of overschrijving naar postgiro 137.867 van de alleenvertegenwoordigers (adres hieronder).

ABONNEMENTSPRIJS :

	3 m.	6 m.	1 jaar
België .....fr.	**60.—**	**115.—**	**225.—**
B. Kongo fr.	**65.—**	**130.—**	**260.—**
Nederland fl.	**4.25**	**8.—**	**15.50**

Postcheck : Uitgaven Pont-Levis, Nr 7539.34

Alleenvertegenwoordiging voor Nederland en overzeese gebieden :
M. van Gelderen en Zoon, Postbus 826, Amsterdam.
Nederlandse lezers richten hun brieven voor MICKEY aan dit adres.

DE MICKEY-CLUB

HALLO !

Eerst en vooral wil ik nog even herhalen hoe men **kosteloos** lid wordt van de **Mickey-Club.** Op blz. 19 van de boekjes staat onderaan een bon. Elke week knipt men deze bon af (hoekje) en wanneer men er 5 bezit, zendt men die aan **Mickey-Magazine, 47, Hopstraat, te Brussel.**

De reeks bonnetjes genummerd 1, 2, 3, 4, 5 geeft recht op :

1. **Lidkaart** getekend door Mickey;
2. **Prachtalbum** met plaatjes om te kleuren;
3. Deelname aan de doorlopende **tombola.**

Een reeks van 5 bonnetjes **die niet in volgorde 1, 2, 3, 4, 5 dragen** (b.v. 2, 4, 5, 6, 8) geeft slechts recht op :

1. **Lidkaart;**
2. Deelname aan de **tombola.**

Wanneer aan zo'n reeks van 5 bonnetjes echter de **geschenkbon** (voorkomend op de strooibriefjes) gevoegd wordt, **bekomt men eveneens een prachtalbum met plaatjes om te kleuren.**

De **lidkaarten** en **kentekens** zullen eerlang klaar zijn. Ook de geschenk-albums. Ik zal alle ingeschreven clubleden een inlichtingsbulletijn toezenden dat zij mij netjes en behoorlijk ingevuld moeten terugbezorgen !

Vele club-aspiranten hebben mij gevraagd om hen tevens een aanplakbiljet MICKEY te bezorgen om voor hun venster te plaatsen. Dit biljet zal denkelijk geleverd worden en zal het lidmaatschap vermelden.

Geduld ! Alles komt eerlang in orde, vrienden ! MICKEY.

DE VROLIJKE DIERGAARDE

De probate methode!

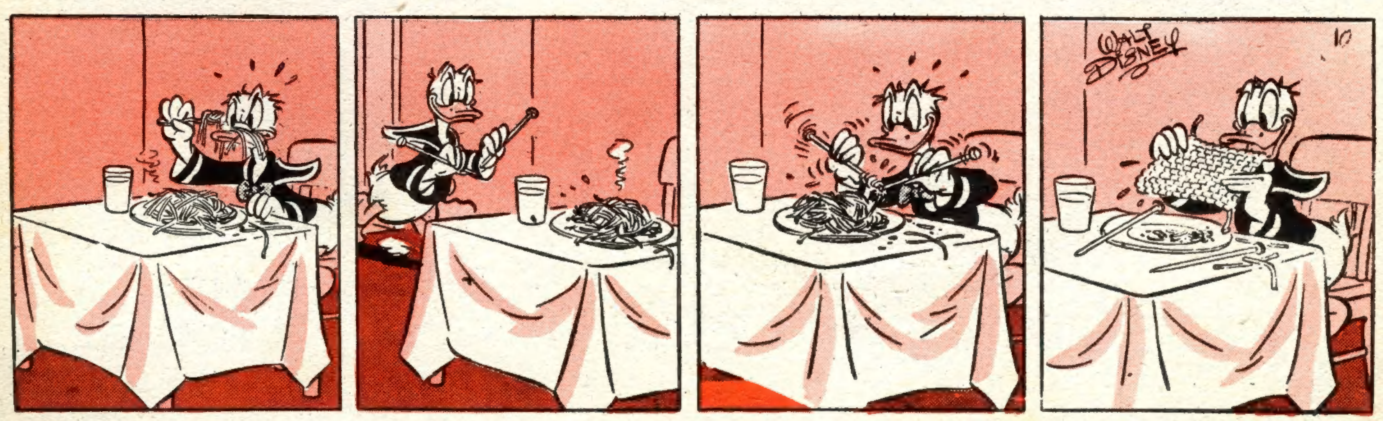

De Geheimen van de EIFFELTOREN

Mickey werd door schurken weggevoerd en Donald en Pluto beginnen ongerust te worden om zijn lange uitblijven.

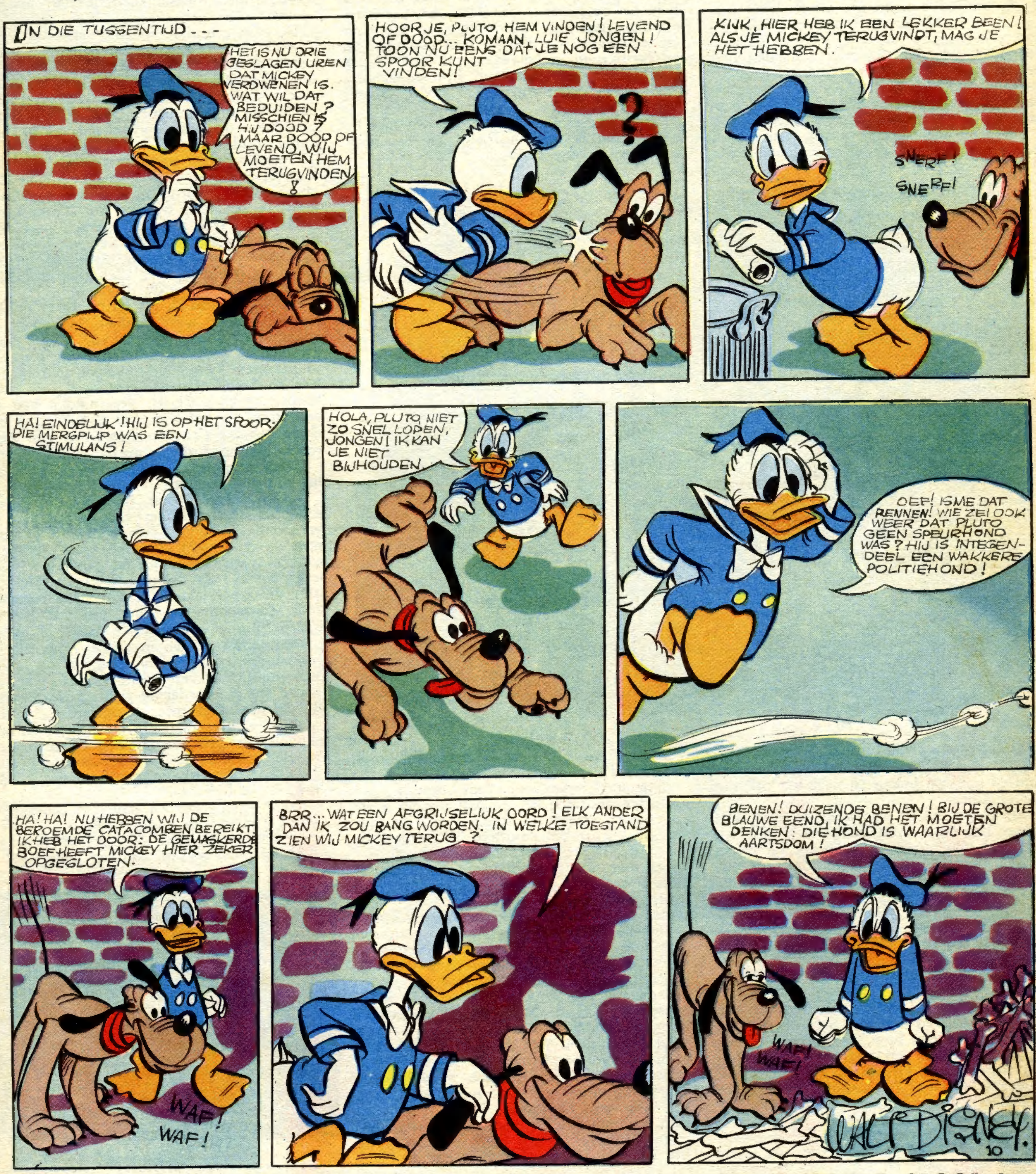

TOEKOMENDE WEEK DAN : **OP 'T GOEDE SPOOR !**

**

De Gouden Ring

DOOR ZANDER KLERKX

AAN de zoom van een diep woud vlekte een kraaknet huisje en daar woonden naarstige ouders met hun twee kinderen, Johan en Sefa. Johan, een jongetje van tien, was van de twee de oudste telg, en zijn ouders hadden hem her en te keer streng verboden het uitgestrekte woud te betreden. Sedert onheuglijke tijden, zo vertelden de dorpslui, keerden de kinderen die er zich in waagden nooit terug.

Op een mooie Augustusdag, echter, kon Johan niet langer aan de verzoeking weerstaan. Hij wilde dit beroerde woud van dichtbij zien! Hij nam zijn zusje bij de hand en samen trokken zij naar het rijk van Koning Eik.

Hoe dieper zij in het woud drongen, hoe dichter het werd. Alles koepelde donker en drukkend boven hun hoofdjes toe en Johan en Sefa maakten algauw kennis met de onrust.

— Terugkeren, piepte Sefa angstvallig.

— Ja, terug! zei Johan die nu ook bang werd. Als ik maar de weg terugvind! Ik geloof dat wij langs dit smalle, groene slingerpad gekomen zijn.

— Nee, sprak Sefa, langs dat andere pad daar!

Johan trok zich van de mening van zijn zusje niets aan en liep met Sefa de richting uit welke, volgens hem, de goede was. Ze stapten gedurende een geslagen uur en kwamen toen in een kleine laar, omringd met eeuwenoude eiken. De avond viel en, door vermoeienis overwonnen, gingen Johan en Sefa onder een eik neerzitten.

Plots verschenen uit het struikgewas twee verrukkelijke wezeltjes. Schuchter waren de diertjes niet, want zij liepen op Johan en Sefa toe. Het ene wezeltje nam een pijp van Johan's broekje tussen de tanden, het andere een tip van Sefa's jurkje. Zij trokken en trokken nog, precies of ze de twee kinderen wilden dwingen hen te volgen. Johan stiet zijn wezeltje terug en Sefa deed met het hare net hetzelfde. Maar de wezeltjes herbegonnen. Johan en Sefa trapten er dan naar en toen gaven de diertjes hun pogingen op en verdwenen in het volwassen hout. Maar lang nog hoorde men hun jammerklachten.

— Nooit raken wij uit het woud, Johan! snikte nu Sefa.

— Vandaag niet, Sefa. Laten wij hier de nacht doorbrengen. Morgen, bij dageraad, zullen wij verder zoeken.

Ze strekten zich neer in het zachte mos, dicht tegen elkaar aan.

Sefa koesterde voor haar broeder een grote bewondering en een niet minder groot vertrouwen, maar, zo meende zij, dit keer was hij overdreven stoutmoedig geweest.

— Ween niet, zusje, staak die traantjes... Vrees niet, ik ben toch hier! troostte haar Johan.

Het was nu nacht geworden en de bomen schenen hen zovele reuzenschimmen toe.

Ongekende geluiden en vreemd gefluister bereikten hun oor. Sefa sloot angstig de ogen en Johan rilde, in weerwil van zijn kloekmoedigheid. En plots, toen zij gingen inslapen, vielen er verblindende rode lichtbussels in de laar. Johan en Sefa schrikten zich bijna dood en veerden recht.

In het midden van de open plaats en in volle licht vertoonde zich een man met cinnaberkleurige haren en een volle, groene baard. Hij droeg een purperen mantel.

— Ik ben tovervorst Terra, sprak de man, en jullie zullen voortaan in mijn rijk leven. Mijn rijk is een ondergronds gebied. Jou knaapje, zal ik omtoveren tot een bosrat, en jij, meisje, zult een molletje worden! Jammer genoeg heeft dwerg Mikoe mij enigermate behekst en ligt het niet in mijn macht ook het bekrompen verstand van die dierjes op jullie over te dragen. Jammer genoeg... voor mij!... Jullie zullen dus diertjes met menselijke rede en verstand blijven.

De man grinnikte en ging verder:

— Dwerg Mikoe en zijn volkje van wezeltjes en eekhoorntjes vermogen niets tegen mij. Eenmaal krijg ik ook hen in mijn macht. Zo gauw jullie omgetoverd zijn, hebben jullie mij te dienen, net als alle mensenkindjes die jullie voorgegaan zijn in mijn ondergrondse rijk.

Voordat Johan en Sefa op die woorden konden reageren, had de man hen met een glimmende eikwortel op het hoofd getikt en de twee kinderen werden wat Terra voorspeld had. Het rode lichtverschijnsel verdween, de aarde opende zich en Johan en Sefa zakten met Terra in de kloof, die boven hun hoofden weer dichtging naarmate zij dieper in de aarde drongen.

Zij liepen nu langs ontzaglijke onderaardse gangen waar mollen, bosratten en spitsmuizen bedrijvig waren. Ten slotte kwamen zij voor een groot vensterloze paleis in baksteen. Een poort ontsloot zich en Johan en Sefa volgden Terra naar een grote koepelvormige zaal. In het midden van de zaal stond een tafel in rood graniet. Aan het einde bevond zich een troon met een sterrenhemel van roze en purperen diamanten.

Terra ging er neerzitten en richtte zich tot zijn gevangenen:

— Jij, Johan Bosrat, jij zult mijn boodschapper wezen. Weet echter, dat het je verboden is, onder welk voorwendsel ook, naar de vrije lucht op te klimmen. Je voorganger overtrad die wet en... boette er het leven bij in! Trouwens, de loopgangen die naar de oppervlakte leiden worden bewaakt door reuzenspinnen, wier prik elk levend wezen zinneloos maakt. Je taak zal er in bestaan mijn bevelen in geheel mijn rijk te verkonden!... Jij, Sefa Mol, wordt mijn dienstmaagd. Ik verbied je voortaan nog het woord tot je broeder te richten. Trouwens, je zult hem niet meer terugzien.

Terra wenkte met zijn glimwortel en onmiddellijk verschenen een honderdtal mollen die zich omheen de troon schaarden.

— Dit zijn nu je gezellinnetjes, Sefa Mol!

Terra wees toen een mol met een schier blanke kleedje aan en sprak:

— Dit is je baas. Je hebt er naar te luisteren! Vooruit nu, aan het werk!

Volgende week vervolgt het met
Johan en Dwerg MIKOE

DINGO de slaper

DINGO en AAGJE

Dingo heeft een tamme leeuwin. Minnie is op een dag op bezoek en komt bij toeval in aanraking met een « vreselijk dier ».

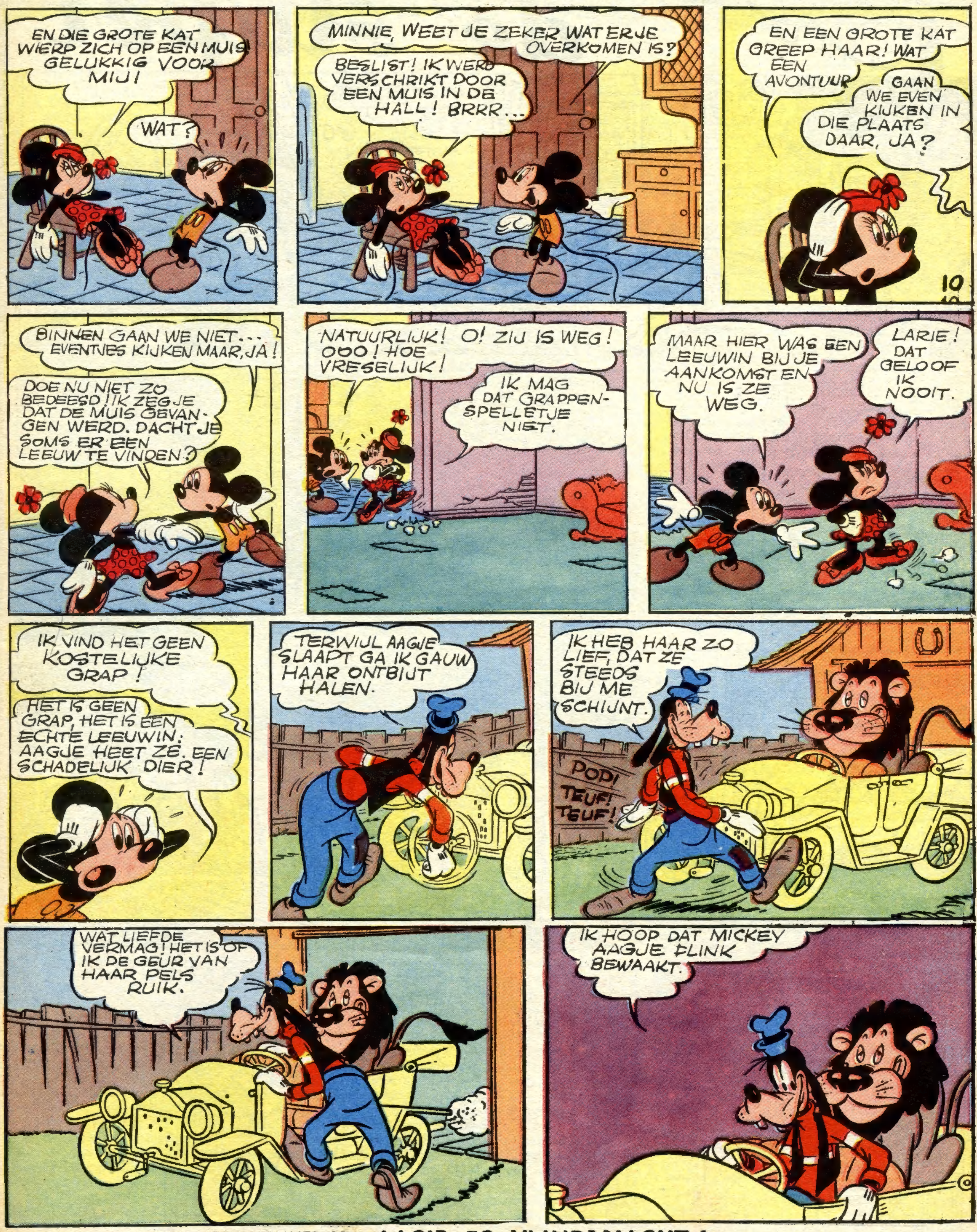

VERWACHT VOOR NUMMER 11 : AAGJE OP VLINDERJACHT !

Het wonderbare avontuur van

Assepoester

Een nieuw meesterwerk van WALT DISNEY

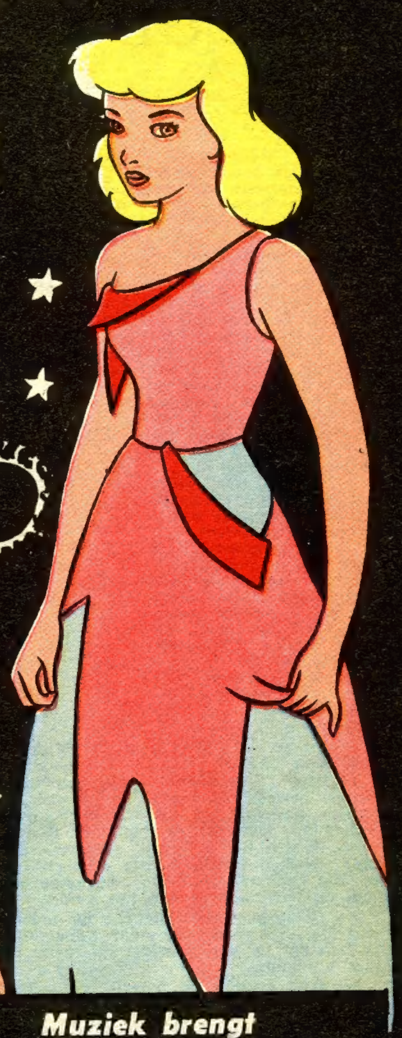

DE legende van de onsterfelijke Perrault zal weldra tot grote vreugde van alle kereltjes en kerlinnetjes met grote praal in MICKEY-MAGAZINE geanimeerd worden ! De duizenden zwarte lettertekens van dit sprookje zullen omgetoverd worden tot glanzende kleuren, beweging en muziek !

« Assepoester » is een sprookje en, zoals in elk sprookje, is er daarbij ook spraak van een toverstokje. Maar ditmaal is het geen fee die het vasthoudt, doch Walt Disney zelf !... De film van de grote kindervriend Walt zal bij gelegenheid van Kerstmis 1950 tegelijkertijd in alle Europese grootsteden afgerold worden.

Graag hadden wij reeds in het volgend nummer met dit sprookje uitgepakt, maar eerst moeten wij het einde halen van « De 7 Dwergen en de Zeeschuimer ». In nummer 14 echter begint het prachtige stripverhaal « Assepoester » van Walt Disney, waarin jullie met Jak en Gus, twee viervoetertjes, zullen kennis maken.

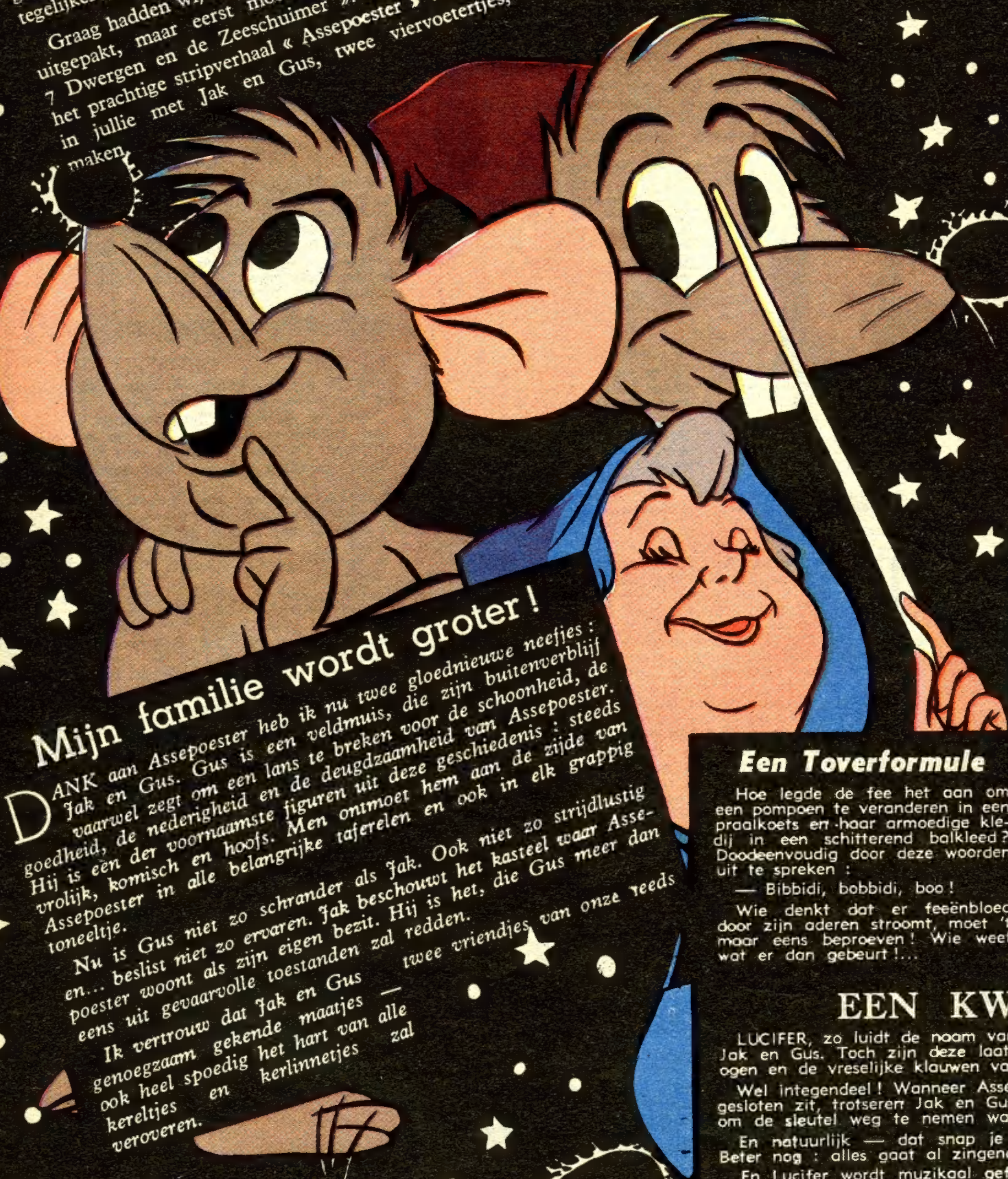

Mijn familie wordt groter !

DANK aan Assepoester heb ik nu twee gloednieuwe neefjes : Jak en Gus. Gus is een veldmuis, die zijn buitenverblijf vaarwel zegt om een lans te breken voor de schoonheid, de goedheid, de nederigheid en de deugdzaamheid van Assepoester. Hij is een der voornaamste figuren uit deze geschiedenis : steeds vrolijk, komisch en hoofs. Men ontmoet hem aan de zijde van Assepoester in alle belangrijke taferelen en ook in elk grappig toneeltje.

Nu is Gus niet zo schrander als Jak. Ook niet zo strijdlustig en... beslist niet zo ervaren. Jak beschouwt het kasteel waar Assepoester woont als zijn eigen bezit. Hij is het, die Gus meer dan eens uit gevaarvolle toestanden zal redden.

Ik vertrouw dat Jak en Gus — twee vriendjes van onze reeds genoegzaam gekende maatjes — ook heel spoedig het hart van alle kereltjes en kerlinnetjes zal veroveren.

Een Toverformule

Hoe legde de fee het aan om een pompoen te veranderen in een praalkoets en haar armoedige kledij in een schitterend balkleed ? Doodeenvoudig door deze woorden uit te spreken :

— Bibbidi, bobbidi, boo !

Wie denkt dat er feeënbloed door zijn aderen stroomt, moet 't maar eens beproeven ! Wie weet wat er dan gebeurt !...

Muziek brengt steeds stemming!

Men kan zich geen kleur-tekenfilm indenken zonder muziek. Heel spoedig zullen zes nieuwe liedjes op eenieders lippen liggen. Het zullen de eerste zijn die aan de jonge en lieftallige Assepoester werden opgedragen.

EEN KWADE KAT

LUCIFER, zo luidt de naam van de erfvijand van de kwieke muisjes Jak en Gus. Toch zijn deze laatsten niet bang voor de groene, valse ogen en de vreselijke klauwen van de kwade kat !

Wel integendeel ! Wanneer Assepoester in haar eigen woning binnengesloten zit, trotseren Jak en Gus de moordende klauwen van Lucifer, om de sleutel weg te nemen waarmee zij Asspoester willen bevrijden.

En natuurlijk — dat snap je wel ! — eindigt alles met liederen ! Beter nog : alles gaat al zingend door.

En Lucifer wordt muzikaal gefopt !...

Het Halssnoer

door **Roger Raman**

HET staat daar eenzaam op de vlakte, het oude kasteel... Er speelt een windje omheen, dat haast te zacht is om de loofbomen aan 't ruisen te brengen. En nu het avond wordt, drukt die eenzaamheid nog meer... Jan, de knecht van het kasteel, is reeds naar huis. Jan is geen vaste knecht, alleen maar een goeie ziel die af en toe een dagje komt helpen bij Meneer Brom.

O, zei ik Meneer Brom? Dat is louter gewoonte. Zo heet hij niet. Hij is graaf... Graaf van Boshuize toe Laarnia... Maar omdat hij zo'n ouwe brombeer is, noemt men hem in de wandeling Meneer Brom. Natuurlijk als hij het niet kan horen, want als de graaf onder de dorpslui verschijnt, dan is het groeten en buigen als een knipmes... voor de verkoop, snap je?

— Is Jan reeds weg, Cecilia? vraagt de graaf als hij de donkere erkerkamer binnentreedt.

— Och, grootva, je doet me schrikken!... Waarom laat je die deur niet smeren? Ze piept zo, dat ik telkens bang word als ze open en dicht gaat! antwoordt het meisje.

— Ik sprak van geen deur! Ik vroeg wat van een knecht! zei de graaf snibbig.

— Ja, ik liet hem gaan, grootva, het werk was toch gedaan.

— Was niet gedaan!... De papegaai is niet buiten geweest vandaag, en je weet best, dat het de gewoonte is, als Jan er is, dat hij een wandeling doet om de hof met Koko.

— Ik was het vergeten, grootva, verontschuldigt zich het blonde meisje en lacht vriendelijk op die brommerige Brom, die ongevoelig blijft voor de lieftalligheid van het kind.

— Jij vergeet ook alles!... Of geloof je niet aan de kracht die in mijn papegaai schuilt? Ik heb het je nog verteld : hij houdt de dieven hier vandaan.

— Wat zouden de dieven hier komen doen, grootva? Je geld is veilig op de bank en hier is niets te stelen, tenzij dan enkele kleinigheden en wat baar geld, dat toch nooit meer dan honderd gulden bedraagt.

— De jeugd maakt vandaag de dag niets meer van honderd gulden!... Is dat een peulschilletje, zeg?... En je paarlen halssnoer dan? Is dat ook weer niets meer?

— Dat ligt veilig en niemand buiten mij weet waar. Dat zal zeker niet gestolen worden, lacht het meisje.

Graaf van Boshuize, echter, lacht niet. Hij bromt nog wat tussen de tanden en treedt op de kooi van zijn lievelingsvogel toe. Hij zet het deurtje open en streelt Koko, die evenwel nijdig in zijn handen pikt.

— Ho, ho, vriendje-... Zie je niet dat ik het ben?... Ha, ik weet al wat er scheelt... Cecilia! Nu is Koko boos op me, omdat hij zijn wandeling gemist heeft. Dat mag niet meer gebeuren, want hij is mijn enig verzet! Verlies ik dat ook nog, dan...

— Kom nou, grootva! Ik ben er toch nog, fleemt het meisje.

— Jij? Wat heb ik aan jou? Je kunt niet eens mee praten over papegaaien en hun voeding. Je weet niets van jacht of ridderspel af! Wat kan ik me dan met je vermaken? Lees stil verder in je boek. Terzake... wat voor een boek lees je daar?

— Het verdwenen halssnoer, grootva.

— Zo'n prul!... Lees liever iets als « De ridder van het slot van Laarne ». Daar vin-je alles in wat moderne jeugd moet hebben : liefde, moed en...

— Toe nou, grootva, dit hier is zo mooi.

— Leg dat boek weg! Het is bedtijd... En onze Koko mag nu de ganse nacht vrij rondvliegen in de kamer, om het wandelingetje goed te maken dat hij heeft moeten ontberen!

— Slaap wel, grootva!

— Slaap wel. En als je gerucht hoort, denk maar vast : dieven. Dan roep je me dadelijk. En dan breng je me mijn oudste jachtgeweer. Ik wil enkel schrik aanjagen, bromt de oude nog en streelt zijn papegaai, die nu lustig in de kamer rondsnuistert en nieuwsgierig alles met de bek tokkelt.

o o o

DE volgende morgen straalt de zon heerlijk als Cecilia haar grootva goedendag wenst. Het is een toverachtige dageraad vol goud en Meneer Brom zegt tot Cecilia :

— Nu, het zo'n prachtige dag gaat worden, kind, moet jij ook mooi wezen! Tooi je met je halssnoer en kom me dan koffie brengen.

Blij gaat het meisje de zitkamer in en tast in een hoekje achter het behang. Zij is gelukkig omdat grootva nu eens in een goede bui schijnt. Dat gebeurt geen twee keer in het jaar!

Maar... het halssnoer is weg. Het meisje schrikt even, maar zoekt gejaagd verder. Heeft ze het snoer soms ergens anders gelegd?... Hoe ze ook zoekt, ze vindt het niet en, omdat de graaf reeds tweemaal riep, gaat ze eerst koffie zetten. Wat zal die kniesoor van een grootva nu zeggen? Dat zijn papegaai geen wandeling gehad heeft de vorige dag, zal ook hiervan de schuld zijn zeker?

Tijdens het koffie zetten, nogmaals gezocht... Geen baat : het halssnoer is en blijft weg. Dan maar zo de koffie dragen en iets verzinnen.

— Hier ben ik met je koffie, grootva.

— Je komt er dus toch mee? Maar... ik zei je toch, dat je je mooi moest maken? Waar is je halssnoer?

— Het... ligt boven, grootva, en ik... ik had nog de tijd niet het te halen, liegt het meisje om beterswil, met een schaamteblos op de wangen.

— Wat je me nu komt vertellen! Ik geloof er niets van! Heb ik van mijn leven!

De brombeer glimacht geheimzinnig.

— Het halssnoer is weg! Het is gestolen! zegt hij hard. En weer lacht hij dan stiekem.

— Ge... gestolen? Maar, hoe weet jij dat, grootva?

— Hahaha, hahaha! Het is gestolen! Zie je nu, dat mijn papegaai een wondere kracht bezit? In **mijn** kamer zullen geen dieven komen! Zie je nu?

— Ja grootva... stottert het meisje, helemaal in de war.

— Gelukkig dat ik de dief ken, anders was je kostbaar halssnoer weg. Nu weet ik waar het is.

— Maar ik weet het ook, grootva, merkt het meisje nu kranig op.

— Hoe zou jij het weten? Ik alleen weet het! Je halssnoer is hier!

Meteen haalt de graaf het vanonder zijn kamerjas. Maar nu is het Cecilia's beurt om te lachen, en wel tot verwondering van Brom.

— Je vraagt niet eens, hoe ik aan je halssnoer kom? herneemt de graaf. Wel, het is mijn liefste Koko die het hier bracht. Hij werd door een slimme dief afgericht om kostbaarheden op te sporen. Ik heb hem gekocht, opdat hij in de hof de munten zou zoeken, die ik mogelijk kon verliezen. Daarom moet hij zijn wandeling hebben.

— Hij is dan toch beslist slecht afgericht, grootva, gichelt Cecilia.

— Wat? Slecht afgericht?... Hoezo?...

— Het halssnoer in je handen is van glas, grootva. Het echte berust in de Bank!... Ja, zie je, ik waagde het niet zo'n kostelijk stuk in huis te houden en dus gaf ik het Jan mee om het in veiligheid te brengen!

De oude brombeer stond op en spoedde zich naar de tuin... En daar bromde hij verder, ditmaal tegen zichzelf of... aan het adres van Koko.

De 7 van de week

MICKEY wenst alle kereltjes en kerlinnetjes wier naamfeest deze week gevierd wordt een vrolijke dag met bloempjes en geschenkjes.

16 DECEMBER : **H. EUSEBIUS**

17 DECEMBER : **H. WIVINA**

18 DECEMBER : **H. BEGGA**

19 DECEMBER : **H. TIMOTHEUS**

20 DECEMBER : **H. EUGENIUS**

21 DECEMBER : **H. THOMAS**

22 DECEMBER : **H. HORATIUS**

De H. Thomas — in het Grieks Didymes — was een der twaalf leerlingen van Christus. Hij werd geboren in Galilea. Zijn vader was een visser. Na de Kruisdood van zijn goddelijke Meester predikte de H. Thomas het Evangelie aan de Parthen en de Indiërs. Hij stierf als martelaar te Calamina.

Een raszuiver dier!

Het goede middel

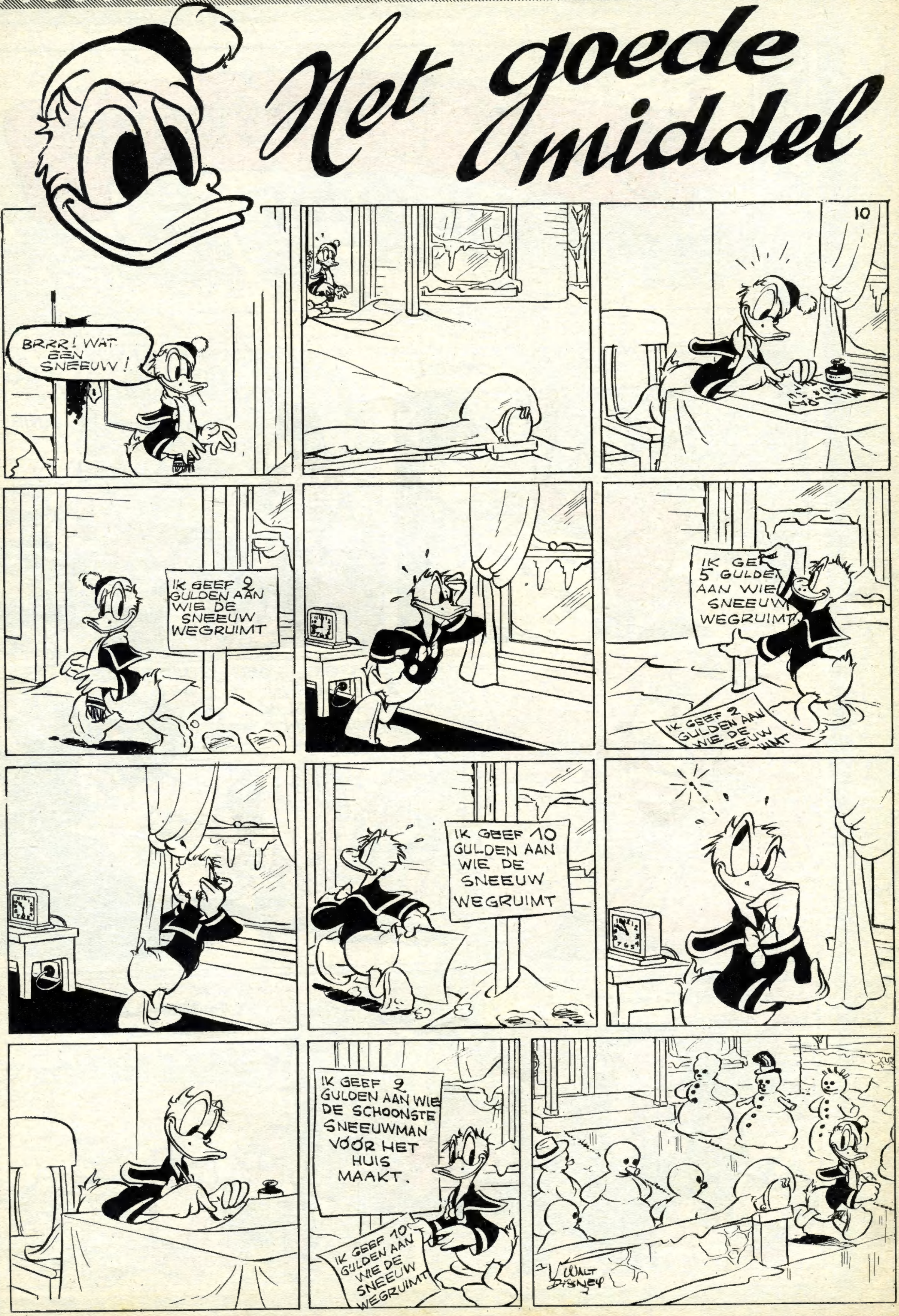

De 7 Dwergen
en de Zeeschuimer
GEELBEK EN DE 7 DWERGEN HEBBEN HET EILAND VAN DE SCHAT ONTDEKT NA EEN VERWOEDE STORM... DE TOVERHEKS HEEFT ECHTER EVENEENS HET EILAND BEREIKT EN ZOEKT DE SCHAT TE ROVEN...
SIMPEL WEET WEL DAT RAT EN TOVERHEKS MAAR EEN VORMEN!
HELP EEN HANDJE, PROF! IK STIET HIER OP WAT!
IK WED DAT HET DE SCHAT IS, KNIESOOR!
OEIE! DAAR... DE HEKS!
ONGELUKSVOGEL, ROER JE NIET MEER! JULLIE ZIJN ALLE IN MIJN MACHT! EN IK ZAL 'T BEWIJZEN!
JIJ, KAKETOE, JIJ WORDT CAMEMBERT-KAAS!
JIJ, KNIESOOR, JIJ WORDT GRUYÈRE! EN JIJ, PROF, EEN LEKKERE HOLLANDSE KAAS!

De 7 Dwergen
en de Zeeschuimer
GEELBEK EN DE 7 DWERGEN HEBBEN HET EILAND VAN DE SCHAT ONTDEKT NA EEN VERWOEDE STORM... DE TOVERHEKS HEEFT ECHTER EVENEENS HET EILAND BEREIKT EN ZOEKT DE SCHAT TE ROVEN...
SIMPEL WEET WEL DAT RAT EN TOVERHEKS MAAR EEN VORMEN!
HELP EEN HANDJE, PROF! IK STIET HIER OP WAT!
IK WED DAT HET DE SCHAT IS, KNIESOOR!
ONGELUKSVOGEL, ROER JE NIET MEER! JULLIE ZIJN ALLE IN MIJN MACHT! EN IK ZAL 'T BEWIJZEN!
OEIE! DAAR... DE HEKS!
JIJ, KAKETOE, JIJ WORDT CAMEMBERT-KAAS!
JIJ, KNIESOOR, JIJ WORDT GRUYÈRE! EN JIJ, PROF, EEN LEKKERE HOLLANDSE KAAS!
TERWIJL PROF EN KNIESOOR AAN 'T DELVEN GAAN...
10.
ZOEKT SIMPEL WAT ANDERS!
HET IS STELLIG DE SCHAT...
DE SCHAT.... GOUD... EDELGESTEENTE ... ZILVER... FRAAI!
NU ZIJN WE RIJK!
EN NU WORDT HET TIJD DAT IK OPNIEUW WORD WAT ZIJ EEN HEKS NOEMEN! HI HI!
DE OUDE HEKS MET HAAR VLAMMENDE BLIK HEEFT ONZE HELDEN ALS HET WARE VERSTEEND...
IK MOET DIE BEZWARENDE GETUIGEN WEGRUIMEN, DAT IS VOORLOPIG HOOFDZAAK!
IK ZAL HEN IN KAAS VERANDEREN EN OPETEN! KAAS LUST IK IMMERS ALS HEKS EN ALS RAT! AAN DE ARBEID DUS!
WAT EEN DRIE SCHONE, LEKKERE HAPJES! MOOI ZO! HI! HI! HI!
DE ENIGE DWERG DIE NOG VRIJ LOOPT IS DIE DOMME SIMPEL!
VOLGENDE WEEK: de AANHOUDER WINT!

TERWIJL PROF EN KNIESOOR AAN 'T DELVEN GAAN...
10.
ZOEKT SIMPEL WAT ANDERS!
HET IS STELLIG DE SCHAT...
DE SCHAT.... GOUD... EDELGESTEENTE ... ZILVER... FRAAI!
NU ZIJN WE RIJK!
EN NU WORDT HET TIJD DAT IK OPNIEUW WORD WAT ZIJ EEN HEKS NOEMEN! Hi Hi!
DE OUDE HEKS MET HAAR VLAMMENDE BLIK HEEFT ONZE HELDEN ALS HET WARE VERSTEEND...
IK MOET DIE BEZWARENDE GETUIGEN WEGRUIMEN, DAT IS VOORLOPIG HOOFDZAAK!
IK ZAL HEN IN KAAS VERANDEREN EN OPETEN! KAAS LUST IK IMMERS ALS HEKS EN ALS RAT! AAN DE ARBEID DUS!
WAT EEN DRIE SCHONE, LEKKERE HAPJES! MOOI ZO! Hi! Hi! Hi!
DE ENIGE DWERG DIE NOG VRIJ LOOPT IS DIE DOMME SIMPEL!
VOLGENDE WEEK: de AANHOUDER WINT!

De Berenkaap

WAT ER TOT NU TOE GEBEURDE. — Een poolexpeditie wier schip gesaboteerd werd, maakt kennis met het barre leven aan de pool. Zij overwintert aan de Berenkaap. Levensgevaarlijke avonturen beleeft zij bij de jacht op beer, muskusos en walrus, met het doel mondvoorraad op te doen.

HET was onmogelijk de walrus in de boot te hijsen: zijn gewicht zou ze hebben doen zinken. Gelukkig dreef er in de nabijheid een brede ijsschots, die nauwelijks boven het water uitstak. Maximof stapte er op en riep de mannen van zijn groep te hulp. Na hun gedwongen bad vroegen deze niets beters dan zich te kunnen verwarmen. Zij haalden de kabel op en brachten aldus het reusachtige lijk aan de oppervlakte van het water. Met behulp van lussen die hem om kop en staart werden geslagen, werd de walrus vervolgens op de ijsschots gehesen.

Toen kon Vera de geduchte koning van de troep van dichtbij bekijken: van het uiteinde van zijn bek tot het uiteinde van zijn staart was hij 5.60 meter lang; zijn kop was groter dan die van twee gewone ossen en zijn gebogen slagtanden bereikten een lengte van niet minder dan 2.10 meter.

Terwijl de gedode dieren in stukken werden gesneden, besloot Pastoukof, in gezelschap van Vera, Dupin, Igarof, Piotre en Andreï, een tochtje rondom het eilandje te wagen in de gummiboot waarover Sokolief gedurende het eerste deel van de expeditie het bevel had gevoerd.

Dit voorstel scheen tot geen enkele betwisting aanleiding te kunnen geven. Toch verzette kapitein Maximof er zich tegen.

— Heer graaf, zei hij op de hem eigen bitse toon, alvorens al deze levensmiddelen tot een enkel blok te verwerken, schijnt het mij goed toe dat ieder nagaat welke vangst hem toebehoort.

— En mij komt het billijk voor, wedervoer Sokolief, dat de buit van een gemeenschappelijke jacht ook gemeenschappelijk bezit zou blijven.

— Dat zou natuurlijk in uw voordeel uitvallen, mijnheer, merkte de walvisvaarder schamper op, want van de drie dieren die aan onze voeten uitgestrekt liggen, werden de twee mooiste exemplaren door mijn mannen gedood. Ik geloof ook niet dat u mij het eigendomsrecht zult bewisten van de kolossale walrus waarvan het vet op dit ogenblik de ketel vult, vermits ik hem met eigen hand heb opgehaald.

— Als ik u iets wilde betwisten, antwoordde de gewezen zeeofficier met een ietwat gedwongen lachje, kon ik beweren dat, indien u de walrus hebt opgehaald, ik dan toch de visser heb opgepikt. Maar wees gerust, ik ben niet zo erg gesteld op het eigendomsrecht dat u opeist, om ook maar het minste protest daartegen te willen uitlokken.

— Ik ben van mening, hervatte Maximof koel, dat mijn mannen en ik recht hebben op de zeven tienden van de vangst.

— En ik, mijne heren, ben van mening dat ik recht heb op uw volstrekte gehoorzaamheid en dat het mijn plicht is de eendracht te handhaven onder een bemanning die mij als haar opperste gezagvoerder erkend heeft, wedervoer de graaf met gefronste wenkbrauwen. Ik beveel u dus, kapitein Maximof, toezicht te houden over het in stukken snijden en het inladen. Kapitein Sokolief zal de werkzaamheden van het smelten en de bereiding leiden. Wat de verdeling aangaat, die zal ik doen wanneer en naar gelang het mij belieft. Houd u dit voor gezegd, mijnheer Maximof. U, kapitein Sokolief, stap in mijn boot. Luitenant Bogdanof zal u naar de wal voeren en daarna onmiddellijk terugkeren.

In afwachting van de terugkeer van de sloep en terwijl de matrozen bezig waren met de walrussen in stukken te snijden, nam Pastoukof Etienne bij de arm en verwijderde zich met hem. De graaf zag er bezorgd uit. De wedijver tussen Maximof en Sokolief bekommerde hem voor de toekomst en hij deelde aan zijn vriend zijn bezorgdheid mede.

— Dit alles is nu nog van geen belang, zei hij, maar het kan zeer ernstig worden. Eenheid en tucht zijn voor ons onontbeerlijk: de eenheid is weg en ik vrees dat ook de tucht spoedig zal verdwijnen, vooral wanneer de harde tijd van de poolnacht aanbreekt.

— Waarom dan meer dan nu? vroeg de ingenieur.

— Omdat de verdwijning van de zon een geweldige weerslag op de gemoederen teweegbrengt. De duisternis, die onbeweeglijk is, de stilte van de natuur ontzenuwen de meest wilskrachtige karakters. En de ontzettende koude sloopt de lichaamskrachten en verbittert de geesten. Ik heb gezien dat al die verschijnselen bij de best gekommandeerde bemanningen optreden. De overwintering bij de pool is een krachtproef die de ontdekkingsreizigers van de noordpoolstreken steeds heeft afgeschrikt. Het is mij dan ook onmogelijk, waarde vriend, u mijn angst te verbergen.

— De overwintering is inderdaad een krachtproef, hervatte de Fransman, maar er bestaan middelen om deze noodlottige invloed te bestrijden. Het beste middel is wel de bezigheid. Wij kunnen terugblikken op het voorbeeld van Ross, Parry, Scoresby, Morton en talrijke anderen, die erin geslaagd zijn hun bemanning gezond en blijgezind te houden door ze steeds aan het werk te houden. Waarom zou u geen spreekbeurten houden over de zeevaart, de natuurlijke historie, de aardrijkskunde, de natuurkunde, de sterrenkunde of andere wetenschappen? Leerrijke spreekbeurten, gehouden door specialisten in het vak-?

— Dat is werkelijk een uitstekende idee, antwoordde Serge, niets brengt meer verstrooiing dan de arbeid. U bent een vindingrijk man en u geeft mij de hoop terug. Maar laten wij het niet langer hebben over mijn bekommernissen. Kijk, daar hebben wij onze goeie Igarof, die met zijn moedige dochter terugkomt. Hij ziet er stralend uit. Het zou wreed zijn dit geluk te verstoren.

— Ongetwijfeld heeft hij een nieuwe zeeëgel ontdekt; kijk maar eens welke drukke gebaren hij maakt.

— Als het een steenkoolmijn was, zou de vondst inderdaad de moeite lonen.

— Het ziet er jammer genoeg veel lichter uit, antwoordde Etienne Dupin. Het lijkt wel een witachtig blad of de veder van een meeuw.

— Het is inderdaad een pluim, riep de bioloog uit, een altijd verse pluim, die ik op het ijs heb opgeraapt en waarvan de eigenaar niet ver van hier kan zijn. Het is een buitengewoon beminnelijke vogel voor degene die, zoals wij, voor een bed voor zes maanden moeten zorgen. Bekijk dat eens, Serge Mikaelovitch, is het niet fijn en zijdeachtig?

— Zeer zeker, beaamde de graaf, terwijl hij de tegelijk lichte en warme veder betastte. En aan welke vogel behoort dit zuchtje, dit schijntje? Want ik kan geen andere naam vinden voor een zo luchtig ding!

— Het moet een soort eider zijn, opperde Etienne.

— Volkomen juist ! riep Igarof uit. Een eidergans ! De prachtige vogel die wordt aangetroffen op Groenland, Spitsbergen, Nova Zembla, op de rotsen van de Karazee ! Hij zou daar in ontelbare menigten wonen, maar, in hun misdadige kortzichtigheid, stellen de zeevaarders zich niet tevreden met het inzamelen van het kostbare eiderdons, dat deze vogels zich uitrukken om er hun nest mee te bekleden en het aldus lekker warm te houden. Neen, zij vernietigen tegelijkertijd de eieren en dikwijls ook de pas uitgebroede jongen.

— Zo is het helaas ook gebeurd met de grote walvissoorten, zeehonden, walrussen en zeekalveren, die vroeger veelvuldig voorkwamen op de Franse kusten en die men nu nog slechts aantreft achter het noordelijk pakijs, sprak Etienne. Het is werkelijk erg jammer dat de mens zo onzinnig al de rijkdommen verwoest welke de Voorzienigheid hem ter beschikking stelt.

— De Noren waren de eersten die het bij het rechte eind hadden, toen zij zich als de beschermers van deze nuttige vogel opwierpen, hervatte Igarof. Speciale wetten regelen het inzamelen van het dons op de rotskusten en de inwoners waken er zorgvuldig over, niet alleen dat niemand de eiders doodt, maar zelfs dat geen enkele vreemdeling gedurende de legtijd de eilandjes betreedt. De vogels hebben zich in die streken zo goed ingeburgerd dat de broedsters zich gemakkelijk laten naderen; ze laten zich zelfs op hun nest strelen zonder het minste blijk van wantrouwen te geven.

— Misschien is het hier eveneens zo gesteld, merkte Vera op, indien wij werkelijk de eersten zijn die op het Pinguineiland zijn geland.

— Wij zullen het spoedig weten als wij naar de rotsen trekken, zei de graaf. En indien er werkelijk een dergelijke bekoorlijke kolonie in de omgeving gevestigd is, zoals de frisheid van het donzen veertje dat onze vriend gevonden heeft schijnt aan te duiden, zal ik mijn jagers bevel geven ze ongestoord te laten.

Op dit ogenblik keerde de sloep terug met de twee jagers. De graaf stelde hun ook nog Yermak ten dienste, die bij wijze van voorzorgsmaatregel 's morgens een zak in netwerk had meegenomen, die veel gelijkenis vertoonde met degene waarvan Igarof zich bij de insectenjacht bediende, maar op een veel langere stok was vastgemaakt.

Men ging dadelijk weer onder zeil om rond het pakijs te varen en vervolgens de rots te omzeilen waarvan de massa een veel uitgestrekter stuk grond verborg, dan men vanop de landtong der Pinguins kon vermoeden. Aan de oostzijde ging de eerst vlakke kust weldra over in loodrechte rotsen die als terrassen boven elkaar lagen en waarvan de hoogste doorzeefd waren van gaten of kleine grotten, waarrond talrijke vogels cirkelden. Op de oppervlakte van de zee, tussen de drijvende kleine ijsschotsen, zwommen of visten gehele troepen eenden, ganzen, duikeenden en meeuwen. Zij waren zo weinig schrikachtig dat zij nauwelijks uiteenweken om plaats te maken voor de boot en dadelijk na haar doortocht voortgingen in het kielwater te wiegelen.

Nog gemeenzamer dan hun gezellen waren een dozijn geelgorsen die hun voedsel zochten op een met mos bedekte klip. Zij kwamen neerstrijken op het touwwerk, terwijl een onder hen zelfs zonder omslag op Vera's schouder ging zitten. Het jonge meisje maakte een onwillekeurige beweging, waardoor haar lieve bezoeker onder het uitstoten van een zilverachtige toon wegvloog. Hij keerde echter spoedig terug, gevolgd van verscheidene andere, om de broodkruimels op te pikken welke de dochter van de professor voor hen op de rand van de boot uitstrooide.

De aanblik van dit vogelparadijs, zoals Vera het noemde, was inderdaad een lieftallig schouwspel en het voorbeeld van de kleine gulzigaards deed de vreesachtigheid van de andere vertegenwoordigers van het gevleugelde volkje verzwinden.

('t vervolgt.)

TOEKOMENDE WEEK :
NIEUW AVONTUUR

* *

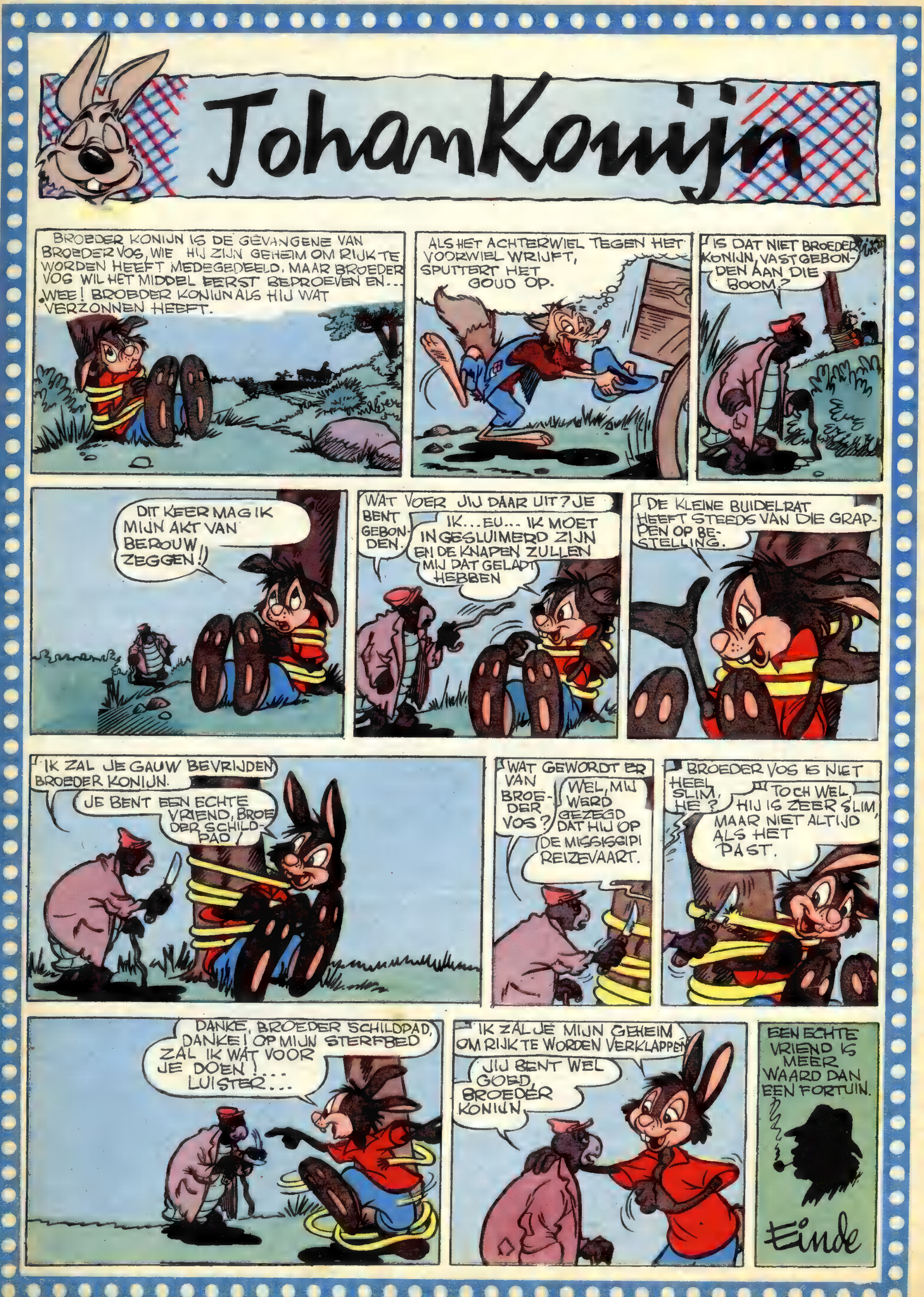
Johan Konijn
BROEDER KONIJN IS DE GEVANGENE VAN BROEDER VOS, WIE HIJ ZIJN GEHEIM OM RIJK TE WORDEN HEEFT MEDEGEDEELD. MAAR BROEDER VOS WIL HET MIDDEL EERST BEPROEVEN EN... WEE! BROEDER KONIJN ALS HIJ WAT VERZONNEN HEEFT.
ALS HET ACHTERWIEL TEGEN HET VOORWIEL WRIJFT, SPUTTERT HET GOUD OP.
IS DAT NIET BROEDER KONIJN, VAST GEBONDEN AAN DIE BOOM?
DIT KEER MAG IK MIJN AKT VAN BEROUW ZEGGEN!
WAT VOER JIJ DAAR UIT? JE BENT GEBONDEN.
IK... EU... IK MOET INGESLUIMERD ZIJN EN DE KNAPEN ZULLEN MIJ DAT GELAPT HEBBEN
DE KLEINE BUIDELRAT HEEFT STEEDS VAN DIE GRAPPEN OP BESTELLING.
IK ZAL JE GAUW BEVRIJDEN BROEDER KONIJN.
JE BENT EEN ECHTE VRIEND, BROEDER SCHILDPAD!
WAT GEWORDT ER VAN BROEDER VOS?
WEL, MIJ WERD GEZEGD DAT HIJ OP DE MISSISSIPI REIZEVAART.
BROEDER VOS IS NIET HEEL SLIM, HE?
TOCH WEL. HIJ IS ZEER SLIM, MAAR NIET ALTIJD ALS HET PAST.
DANKE, BROEDER SCHILDPAD, DANKE! OP MIJN STERFBED ZAL IK WAT VOOR JE DOEN!... LUISTER...
IK ZAL JE MIJN GEHEIM OM RIJK TE WORDEN VERKLAPPEN
JIJ BENT WEL GOED, BROEDER KONIJN
EEN ECHTE VRIEND IS MEER WAARD DAN EEN FORTUIN.
Einde

Ons compleet verhaal
DE verzonken SCHAT
BRAVO, DINGO! JE VILLA BIJ DE ZEE IS WERKELIJK NIET ONAARDIG
BESLIST NIET
DE SCHOORSTEEN MOEST EENS GEVEEGD WORDEN...
DINGO! BEN JE GEKWETST? WACHT EVEN... ER IS...
HEMEL! DE KAART VAN EEN VERZONKEN SCHAT!
EU! HET IS EEN AUTHENTIEKE KAART
HET GALJOEN "DA VEGA" 1664!
10.15
DIE VONDST MOETEN WIJ GEHEIM HOUDEN!
BESLIST! ANDERS WORDT HET EEN WEDLOOP!
DA VEGA?
HET GALJOEN MET DE SCHAT? 'T WERD NOOIT TERUGGEVONDEN
ALLEEN DE DOMMERIKKEN ZOEKEN HET NOG!
DAN IS HET GEEN WERK VOOR ONS!
WALT DISNEY
WIJ MOETEN VAN KROMMENAAS GEBAREN EN EEN VAARTUIG HUREN.
NATUURLIJK MOET NIEMAND WETEN DAT WIJ DE SCHAT OPZOEKEN.
DIT KLEINE VAARTUIG LIJKT JULLIE ZEKER GESCHIKT! WAARTOE MOET HET DIENEN?
WIJ WILLEN GEWOON EEN VERZONKEN SCHAT TERUGVINDEN.
EEN VERBORGEN SCHAT?

WALT DISNEY
N... N... NEE! HIJ BEDOELDE ZIJN SCHATTIG VROUWTJE, SNAP JE?
HA! EENS KIJKEN OF DAT TWEEDEHANDS DUIKERPAK GOED WERKT!
EN VERGEET NIET: ALS IK TWEE MAAL TREK, HAAL JE ME GAUW OMHOOG!
IN ORDE!
WALT DISNEY
SPOED JE WAT, WE MOETEN DE SCHAT VINDEN VOOR WE ONTDEKT WORDEN.
DIE MIST IS ALS EEN DICHT GORDIJN!
IK GELOOF DAT WIJ DE PLAATS BEREIKT HEBBEN. DE MIST TREKT OP.
GELUKKIG MAAR! WIJ ZIJN ALLEEN EN....
!
ER IS NOG ANDER VOLK VOOR DE SCHAT!
JA, MAAR WIJ ALLEEN BEZITTEN DE KAART!
IK HOOP DAT JE ZE FLINK HEBT OPGEBORGEN.
EN OF!
SNIFF!
SNIFF SNIFF
HIER IS ZE!

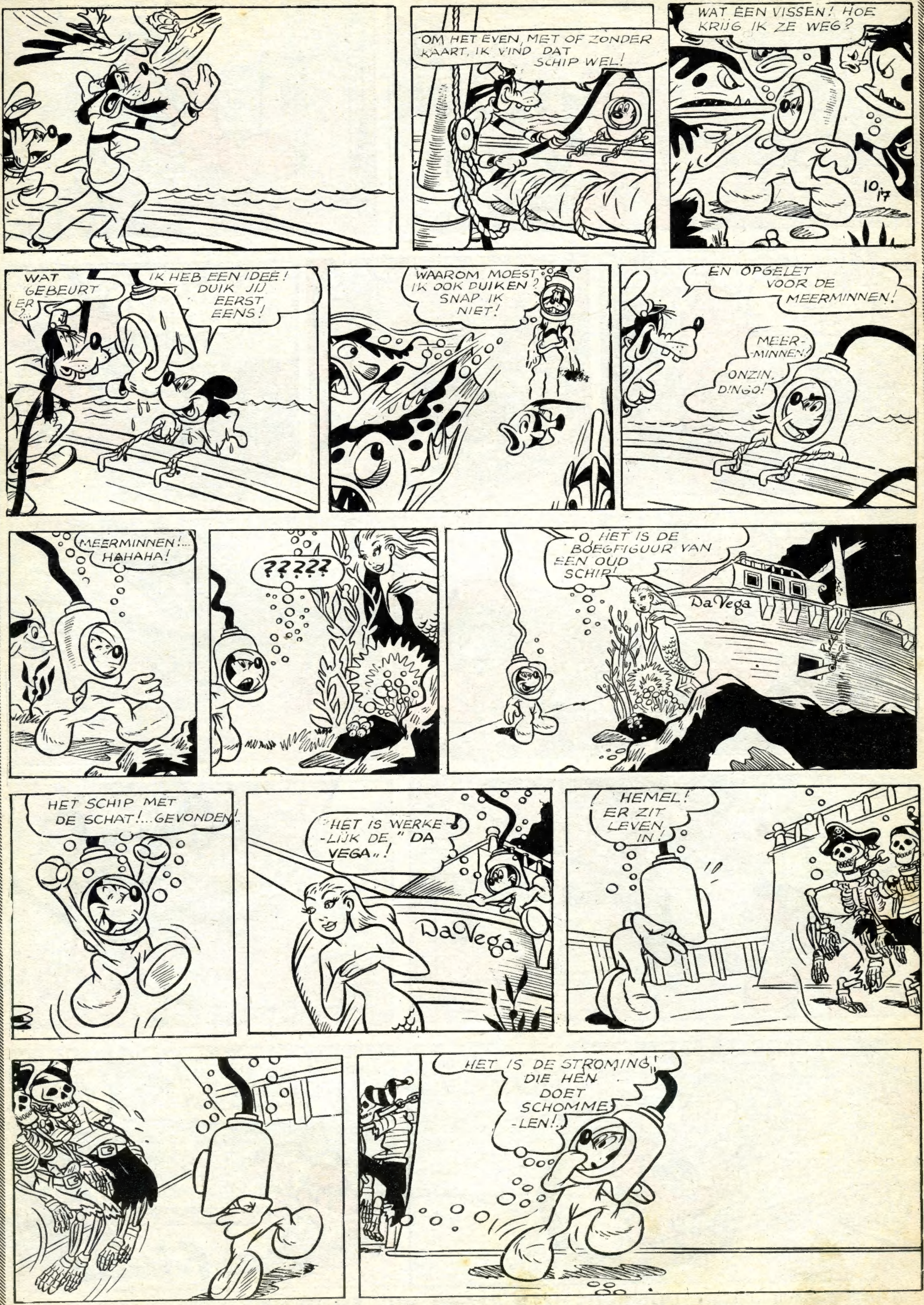

Lees verder p. 18

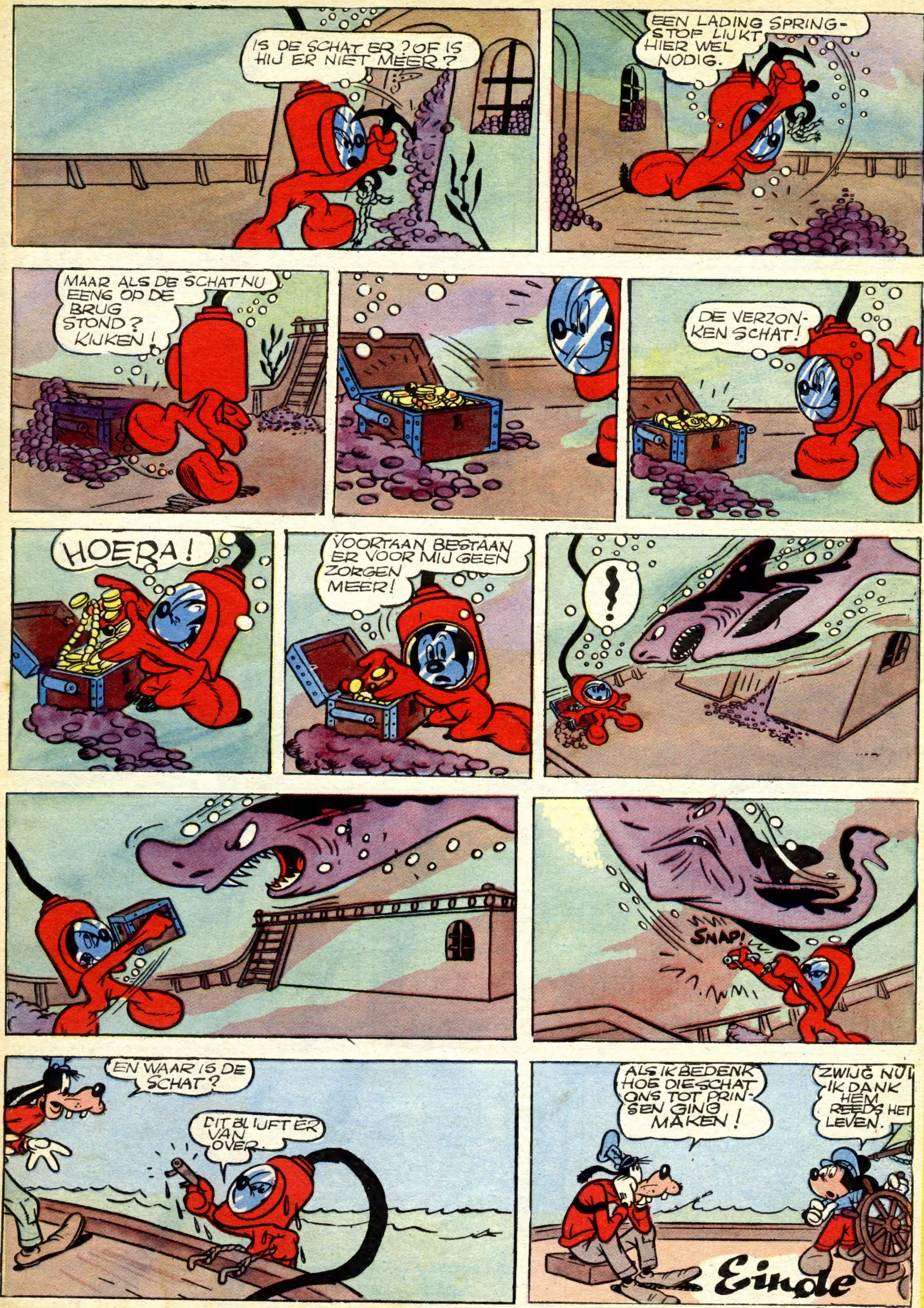

IN HET VOLGEND NUMMER : **DONALD, HELD TEGEN WIL EN DANK**

De oplossingen van deze zigzags staan in de derde kolom onderaan.

DE MICKEY-SCHAT

Mickey heeft een koffer ontdekt. In die koffer ligt een schat aan goud en zilver. Wij willen je wel zeggen dat Mickey de schat gevonden heeft op het strand van een badstad, niet zo heel ver van de Belgisch-Nederlandse grens gelegen. Wie leest de naam van de kuststad?...

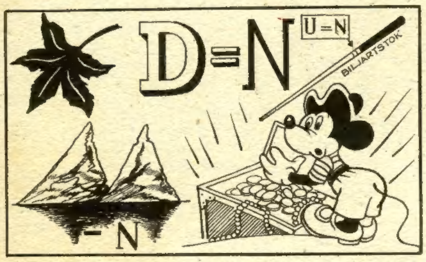

WELK BEROEP?

Negen vrienden moesten in een hotel de gastenlijst invullen.
— Laten wij het eens geestig opnemen, stelde een onder hen voor. Naast onze naam moeten wij ons beroep vermelden. Welnu, wij gooien al de letters door elkaar, de waard moet zelf maar uitmaken wat wij in het leven uitvoeren!
De lijst zag er uit als volgt :

Wim Thoen :	REVENGILE
Vinus Bal :	HEDENERBOLU
Kees Pluim :	WERBIJRZEEKER
Bert Klein :	HORPAKTEE
Hans Knol :	GUCHINESIDE
Dorus Waps :	GERBHENA
Peter Lonke :	ROVERODEUTA
Klaas Nols :	DUNLEBARON
Minus Fornuis :	BREKAK

Wie vindt nu de beroepen van deze negen vrienden? Ze zijn alle verschillend!

Hoe kan dat?

De directeur van een handelszaak had van een paar werklozen een dienstaanbieding ontvangen.
— Hoe heb ik het nu? zei hij tot zijn vennoot. Die twee werklieden heten allebei Janssen. Ze zijn op dezelfde dag geboren : 14 December 1930. En nog wel in hetzelfde huis, Nieuwstraat, 65, te Donker. Hun vader heet Piet Janssen en hun moeder Maria Klaassen!
— O, dat zijn doodeenvoudig gebroeders, merkte de vennoot op.
— Inderdaad, zei de directeur. Het moeten tweelingen zijn, dat staat vast!
Maar toen de directeur de volgende dag de twee werklieden zag, vernam hij dat zij geen tweelingen waren! Hoe kan dat nu?

Welk is dit woord?

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11
● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

Een woord uit elf letters.
8, 10, 3, 10 = verstand; 8, 6, 3 = wiel; 5, 2, 2, 8 = overzetdienst; 5, 5, 6 = eerste vrouw; 1, 6, 3 = kuip; 7, 7, 8 = mannetjesbij; 1, 11, 4, 4, 9 = tegenovergestelde van smal.

Raad je ook mee?

1. Wat loopt er altijd door zo goed
Zonder been en zonder voet?
2. Ik ken een huis waarin niemand wonen kan!
Welk huis is dat?
3. Wie kan er zonder weven,
Zichzelf de kost niet geven?
4. Zeg mij nu eens : welke pet
Heb jij nog nooit op 't hoofd gezet?
5. Wat doet ons soms verschrikkelijk pijn,
En brandt ons, zonder warm te zijn?
6. Wie maakt heel vlug en net
Van ons een zwart portret,
Dat dadelijk verdwijnt
Als 't zonnetje niet schijnt?

****

Proef deze eens!

— Ken je een heilige op vier poten?
— ???
— De H. Stoel.

★

De onderwijzer vroeg waarin de vogels de mensen voor waren. Iedereen zweeg.
— Nu, wat kan iedere vogel en wat kunnen wij niet?
Waarop Willem antwoordde :
— Eieren leggen, meester.

★

Piet vertelde :
— Ik heb die mannen van de trein fijntjes beetgenomen. Ik kocht een kaart retour en ben te voet teruggekomen.

★

SLAGER. — Mijnheer, mijnheer! Uw hond heeft een worst bij me gestolen en opgegeten.
HEER (kalm). — O, dat is niet erg. 't Beest heeft een ijzeren maag, hij kan er wel tegen.

★

— Kellner, in deze eierkoek is een vlieg gebakken.
— Pardon, meneer, dit is een rozijn.
— Ei kijk, wat een leuke rozijn, met pootjes en vleugeltjes!

Onschuldig toveren

Neem een gewone speld. Hoe groter en sterker, hoe beter. Met een vijl maak je de kop van de speld effen. Neem dan een blokje hout of kurk en sla er de speld loodrecht en stevig in.

Nu neem je een dessertlepel en laat die op de kop der speld in evenwicht schommelen. Dan neem je een potlood of penhouder en wrijft die enige seconden heel hard door je haar. Voor één keer kam je je haren maar eens meer!

Houd het gewreven gedeelte van potlood of penhouder bij het handvat van het lepeltje zonder het te raken. Je penhouder werkt als een magneetijzer, want als je er tamelijk vlug mee ronddraait, draait de lepel mee! Probeer eens!

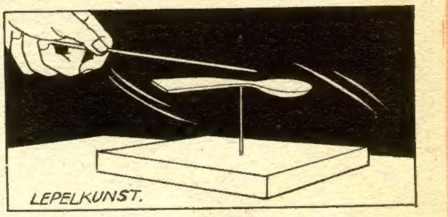
LEPELKUNST.

Hier zitten dieren in

Zoek in onderstaande zinnen de diernamen op. Kijk goed uit de ogen!... Klaar?...

1. Jozef kocht voor moeder een schone bloemtuil.
2. Jan, zei vader, haast je wat, jongen.
3. Piet stond onder de ladder en kreeg de plank op zijn hoofd.
4. Waar is ze Bram gaan bezoeken?
5. De vliegmachine van Toon Bos is gevallen.
6. Wei koerst er mee naar Lampernisse?

Oplossingen van de Zigzags

1. **Beroepen** : Vliegenier - Beeldhouwer - IJzerbewerker - Apotheker - Scheikundige - Behanger - Autovoerder - Landbouwer - Bakker.
2. **Raden** : Uurwerk - Slakkenhuis - Spin - Trompet - Brandnetel - Schaduw.
3. **Mickey-schat** : Blankenberge (België).
4. **Woord** : Bedevaarder.
5. **Hoe kom dat?** : Het waren er twee van een « drieling ».
6. **Dieren** : Uil - Haas - Adder - Zebra (ze Bram) - Vlieg en Os - Koe en Lam.

KRUISWOORDPUZZLE N° 10

Van links naar rechts (horizontaal) :
1. Hark, rakelijzer. — 2. Bok zonder staart. — 3. De voornaamste figuur van Walt Disney. — 4. Afkorting van « Eerste kwartier » - Voorzetsel - Ik (Latijn). — 5. Volwassen persoon van mannelijke kunne. — 6. Tamme leeuwin uit ons blaadje.

Van boven naar onder (verticaal) :
1. De eeuwige stad. — 2. Persoonlijk voornaamwoord. — 3. Voorstelling van het alphabet (drie letters). — 4. Bijna alle papegaaien heten zo. — 5. Meisjesnaam. — 6. Dubbele klinker. — 7. Nauw, smal, niet breed. — 9. Lyrisch gedicht.
(Oplossing in Nr 11)

★ ★ ★

Hiernaast geven wij de oplossing van het kruiswoordraadsel uit het voorgaande nummer.

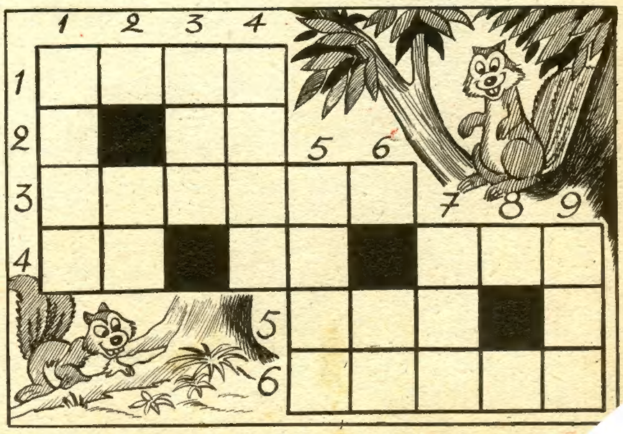

OPLOSSING Nr 9
D
E - - - GE - TENT
LEL - EMMA - OO
S - AAR - ENG - R
- BV - EL - T - RE
HAARD - TENEN

Dit nummer werd met vergunning van Walt Disney door de Belgische Studio's verwezenlijkt. - Copyright W. D. P. - Alle rechten voorbehouden.

MICKEY en het eiland van de DOOD

IN BELGIE GEDRUKT bij de N.V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie. « IMIFI », 47, Hopstraat, Brussel.